

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.020/2025/5/I.

A felperes: Felperes1

cím2)

A felperes képviselője: Farkas Ügyvédi Iroda

(Cím7,

ügyintéző: dr. Farkas Roland ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(cím1)

Az alperes képviselője: dr. Havas István ügyvéd

(cím6)

A per tárgya: fuvardíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott ítéletének száma:

Győri Törvényszék

G.20.148/2023/54.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes 57. szám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felek 2022. szeptemberében fuvarozási szerződést kötöttek, amelyben a felperes vállalta, hogy a országli helysége1ből helysége2ra szállítja az alperes 2022. szeptember 8. napi sms üzenetében az alábbiak szerint megjelölt eszközöket: „Powerscreen Chiftain T 1400-as, 2 db 15m villanyszalag, 2 db Pow.Trident dehidrátort, mobilszalagok Pow.T5032 kettő, T4026 1 db, 2db vízszivattyú, agregát, 2-3 db beöntőgarat, rosták stb.”.

[2] 2022. szeptember 20. napján a felperes felmérte az elszállítandó eszközöket, majd az alperessel egyeztetve azok köre a helykihasználás érdekében változott és részben további eszközök kerültek fel a fuvarszközökre. A felperes ezen a napon két fuvarszközzel elszállította a 2 db T5032 szalagot és a Caterpillar aggregátort, valamint egy T4026 hidraulikus szalagot, egy négyhengeres vízpumpát és két elektromos pumpát.

[3] A felperes 2022. szeptember 21. napján az alperessel egyeztetve két fuvarszközzel elszállított egy dehidrátort, rostákat, karosszériaelemeket, valamint két elektromos szalagot és egyéb apróbb eszközöket.

[4] A felperes 2022. október 3. napján az alperessel egyeztetve egy fuvarszközzel elszállított egy dehidrátort és egy vályút, ezen fuvarozás díja 583.794,- Ft volt.

[5] A felperes keresetében a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 6:257. § alapján 762.000,- Ft fuvardíj és ennek 2022. október 19-től járó késedelmi kamata és perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[6] Állította, hogy az alperessel kötött szóbeli fuvarozási szerződésben eredetileg 2-3 fuvarról volt szó, de az elszállítandó eszközök köre bővült. A felek abban állapodtak meg, hogy helyben határozzák meg, hány fuvarra lesz szükség, az alperes 90-95 centiméter platómagasságú járművek kiállítását kérte. A fuvardíjat távolságtól függően határozták meg 680,- Ft/km összegben onnan, ahonnan kiáll a fuvarszköz és oda, ahova visszatér. Összesen öt fuvar teljesített, valamennyit 13,5 méteres rakfelületű járművel. A 2022. szeptember 20. napi és szeptember 21. napi fuvarok során tapasztaltak alapján a szállítandó eszközök méretére is figyelemmel október 3. napján olyan pótkocsit küldött, amelynek platómagassága 85 centiméter volt. A fuvarszköz Kocsról indult és oda is ért vissza, ekkor szállította el a dehidrátort és egyéb alkatrészeket: vályút, takarókelyhet. Erről fuvarlevelet és CMR-t állított ki. Az alperes kérte, hogy ezen fuvar díja bruttó 762.000,- Ft legyen, de végül a fuvardíjat nem fizette meg.

[7] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[8] Állította, hogy négy fuvarral történő szállításban állapodtak meg, a szállítandó eszközöket sms-ben sorolta fel, az abban írt „stb.” szó lemezeket, rostákat jelentett. Egy útra a fuvarozás távolsága 232 kilométer lett volna 680,- Ft/km díjazással. A felperes keresetét 459.680,- Ft+áfa, azaz bruttó 583.794,- Ft erejéig nem vitatta, de arra hivatkozott, az ötöki, 2022. október 3. napi fuvar szükségtelen volt. A szállítandó eszközök köre nem változott, csupán kényszermegoldásként rakott fel a teherautókra különböző olyan eszközöket, amelyek elszállításával eredetileg nem a felperest bízta volna meg. Állította, hogy 12,5 méteres volt a felperesi fuvareszközök rakodófelülete, megfelelő pakolással el lehetett volna végezni négy fuvarral az eszközök elszállítását, de a járművek szállítomagasságán is múlt, hogy a gépeket végül nem lehetett négy fuvarral elszállítani. A felperes alkalmazottja, tanú3 2022. szeptember 20. napján mérte le az elszállítandó gépeket, de a 2022. szeptember 21. napi fuvarra a felperesi fuvareszköz már annak ismeretében érkezett, hogy a két darab dehidrátort azzal elszállítani nem lehet. A 2022. október 3. napi az ötödik fuvar volt, amikor a felperes a CMR-en feltüntetett eszközöket szállította el.

[9] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 583.794,- Ft-ot és ennek 2022. október 19. napjától járó késedelmi kamatát, ez meghaladóan a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 79.638,- Ft perköltséget az alperesnek.

[10] A felek előadása, a becsatolt okirati bizonyítékok és tanú3, tanú4, tanú1, tanú2 tanúk vallomása alapján megállapította, hogy a felek között szóban a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:257. § szerinti fuvarszerződés jött létre. Az elszállítandó eszközök körét a fuvarozás megkezdése előtt előzetesen nem határozták meg tételesen és nem állapodtak meg abban sem, hogy a felperesnek a megrendelést 4 fuvarral kellett volna teljesítenie.

[11] A megrendelésről küldött alperesi „sms” szövege nem volt tételes felsorolás, az alperes maga sem ismerte pontosan az elszállítandó eszközök körét, méretét, súlyát, ezért volt szükséges azok tételes felmérése, amit 2022. szeptember 20. napján tanú3 végzett el. Az elszállítandó eszközök köre azonban ekkor sem vált véglegessé, azt az alperes folyamatosan változtatta.

[12] A kamionok rakodása során az alperes ügyvezetője és tanú4 tanú is végig jelen volt, a kamionok sofőrjeivel és tanú3tel közösen határozták meg azt, hogy melyik kamion milyen eszközökkel megrakodva induljon el, ezért az alperes alappal nem hivatkozhatott arra, hogy a felperes a fuvarozási szerződést az elszállítandó eszközök körét illetően nem megfelelően teljesítette. A perbeli 2022. október 3. napi fuvarozásra is a felek szerződéses jogviszonyának keretein belül került sor, ezért az alperes köteles ezen fuvar szerződés szerinti díjának megfizetésére. A felperes nem bizonyította, hogy az FB381001 sorszámú fuvarlevélen szereplő díjszámítás „kísérés” és „állás” tételeire is kiterjedt az alperessel kötött megállapodásuk, ezért az összecszerülésében az alperes által nem vitatott 459.680,-Ft + ÁFA = 583.794,- Ft és kamata megfizetésre kötelezte az alperest.

[13] Az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében az alperes annak megváltoztatásával a kereset elutasítását és a felperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását kérte arra hivatkozással, hogy a törvényszék a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelve téves jogkövetkeztetésre jutva marasztalta őt.

[14] Állította, hogy a négy fuvarral történő szállításban megállapodtak, amit tanú4 tanúvallomása is alátámasztott, és a felperes sem kezdeményezte a szerződés módosítását. Az elszállítandó eszközöket az alperes tételesen meghatározta, azok köre nem változott, az sms-ben szereplő „stb.” kitétel azokat az eszközöket jelentette, amiket saját fuvarszerszámmal maga kívánt elszállítani, de nem ezeken múlt, hogy a felperes nem tudta négy fuvarral végrehajtani a megrendelés. Ennek oka valójában az volt, hogy a felperes nem megfelelő szállítómagasságú járműveket állított ki a szerződésben rögzített nagyobb méretű eszközök szállítására. Ezért az alperes egyéb lehetőség híján vészmegoldásként, kárenyhítésként a szabadon maradt helyekre rakatta fel az eredetileg nem a felperessel elszállíttatni tervezett eszközöket. A felperesnek legkésőbb 2022. szeptember 21. napján módja lett volna megfelelő fuvarszerszámmal biztosítani, mert az alkalmazottja, tanú3 2022. szeptember 20. napján felmérte a szállítandó eszközöket, a felperes ügyvezetője pedig a saját állítása szerint tudott azok méretéről. Ennek ellenére 2022. szeptember 21. napján ugyanazokat a nem megfelelő szállítómagasságú járműveket küldte, mint előző nap és csak 2022. október 3. napján bocsátotta rendelkezésre a megfelelő méretű és kialakítású járművet. Mivel a felperes a fentiek miatt nem volt képes négy fuvarral elszállítani az eszközöket, a felmerült újabb fuvarért díjazást nem követelhet.

[15] Arra is hivatkozott, hogy tanú3 tanúvallomása bizonyítékként nem vehető figyelembe, mert a tanú ellentmondásosan nyilatkozott: saját előadása szerint sem emlékezett mindenre pontosan, továbbá nem történt meg a szembesítése tanú4 tanúval, mert többszöri bírságolás és rendőri elővezetés megkísérlése ellenére sem jelent meg a bíróságon.

[16] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértően egészítette ki a perfelvételt oly módon, hogy a bizonyítási teherről adott 2023. október 25. napi tájékoztatását 2024. április 10. napján megváltoztatta akként, hogy a 2022. október 3. napi fuvar szükségességét a felperesnek már nem kellett bizonyítania abban az esetben sem, amennyiben az alperes a négy fuvarszerszámmal történő megállapodást nem tudja bizonyítani.

[17] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[18] Az ítéltábla a felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolta, így a másodfokú eljárásnak – erre irányuló fellebbezés hiányában – nem volt tárgya a felperes keresetét részben elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés.

[19] Arra helytállóan hivatkozott az alperes a fellebbezésében, hogy nem a fuvarozási szerződés létrejötté, hanem annak tartalma volt a felek között vitatott, alaptalanul állította azonban, hogy a szerződés tartalmát a kereseti kérelem szerinti releváns körben az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg. A „Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről” szóló, Genfben, 1956. évi május hó 19. napján kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1971. évi

3. tvr. (CMR egyezmény) 4. cikke szerint a fuvarozási szerződésről fuvarlevelet állítanak ki. A fuvarlevél hiánya, szabálytalansága vagy elveszése nem érinti sem a fuvarozási szerződés létét, sem annak érvényességét; arra továbbra is ennek az Egyezménynek a rendelkezései érvényesek. Miután a 2022. október 3. napi fuvarról a felperes a fuvarlevelet kiállította, az önmagában igazolja a fuvarszerződés létrejöttét.

[20] A perben a felek perfelvételi nyilatkozatai alapján lényeges kérdés az volt, hogy a létrejött szerződés tartalmilag magába foglalta-e az alperes által hivatkozott azon feltételt, hogy a felperesnek négy fuvarral kell elszállítania az alperes által meghatározott eszközöket. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az alperes nem bizonyította ezt az állítását. A 2022. szeptember 8. napi sms alkalmatlan volt arra, hogy abból tételelesen meg lehessen határozni, hogy az alperes milyen eszközöket akart fuvaroztatni a felperessel, mint ahogy annak bizonyítására is, hogy a felek konkrét fuvarszámban állapodtak meg.

[21] Önmagában helyes volt az alperes fellebbezése annyiban, hogy a perfelvétel kiegészítésének nem álltak fenn a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 222. § (1) bekezdés szerinti feltételei. A 2024. április 10. napi tárgyalásról felvett 33. számú jegyzőkönyvből ugyanakkor az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a tartalmát tekintve valójában a fentiekre irányuló, az alperes oldalán felmerült, a Pp. 265. § (1) bekezdésben írt bizonyítási érdeket figyelembe vevő anyagi pervezetést végzett, ami nem terjedt túl a kereseti kérelem és ellenkérelem, valamint az érvényesített jog korlátain. A törvényszék ezen eljárásjogi cselekménye által nyílt meg a felek számára a Pp. 220. § (1) bekezdés d) pontjában írt utólagos bizonyítás lehetősége.

[22] Az anyagi pervezetés Pp. 237. § szerinti szabályaiból kiindulva általában az alperes ellenkérelméből válik egyértelművé, hogy mely, a döntés szempontjából releváns tények szorulnak bizonyításra. A bíróság az érvényesíteni kívánt jog alapján relevánsnak minősített tények körében és az ellenérdekű felek nyilatkozatai összevetésének eredményeként hívhatja fel a felet ténybizonyításra.

[23] A bíróságnak az anyagi pervezetés körében tett cselekményei az egyes perszakokat tekintve a perfelvétel lezárásáig az ügy érdemi tárgyalásra való előkészítését szolgálják, az anyagi pervezetés tehát ebben a szakban alapvetően a felek perbeli nyilatkozatainak, a vitás kérdéseknek a tisztázására és a bizonyítékok számbavételére, a bizonyítási eljárás tervezhetőségére irányul. A perfelvétel lezárását követő érdemi tárgyaláson a bíróság elsődlegesen már nem a jogvita kereteinek meghatározása, hanem az érdemi bizonyítás lefolytatása érdekében gyakorolja az anyagi pervezetési jogosítványokat, amelyek erre az időre továbbiakkal egészülnek ki, például az utólagos bizonyítással kapcsolatban.

[24] Mindezek miatt az elsőfokú bíróságnak a 33. számú jegyzőkönyvbe foglalt, formálisan a perfelvétel kiegészítését elrendelő végzése ugyan jogszabálysértő volt, de az ügy érdemi elbírálására nem volt kihatással.

[25] Alaptalanul sérelmezte a fellebbezésében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét.

[26] A Pp. 279. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. A bizonyítékok szabad mérlegelése során tehát a bíróság azt értékeli, hogy a felek tényállításait a rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alátámasztották-e. A bíróság által meghatározott tényállás akkor felel meg az eljárásjogi jogszabályoknak, ha az összhangban áll a periratokkal, okszerű és helyes következtetéseken nyugszik. Ennek során a bíróság feladata a bizonyítási eszközök hitelességének, bizonyító erejének megállapítása, a bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelése, az összefüggések, ellentmondások feltárása, amiről az ítélet jogi indokolásában számot kell adni.

[27] Az alperes a fellebbezésében tartalma szerint – a fellebbezésben megjelölt jogszabályhelyek közül - a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontjában írt felülbírálati jogkör gyakorlását kérte. Ez a jogintézmény az elsőfokú bíróság ítéletében megjelenő anyagi jogi hibák orvoslására rendelkezésre álló olyan jogorvoslati eszköz, amelynél a felülmérlegelés lehetősége a bizonyítás eredményét – lényegében a tényállás megállapítását - tekintve merülhet fel.

[28] A Pp. 369. §-hoz fűzött – az Alaptörvény 28. cikke alapján a jogalkalmazó számára kötelező – indokolásból kitűnően a jogalkotó szerint a bizonyítás eredményének mérlegelését illetően a törvény csak az okszerűtlen mérlegelés felülbírálatát engedi meg, vagyis a bizonyítás eredményének mérlegelése csak akkor változtatható meg, ha az okszerűtlen, vagyis jogszabálysértő (BH.2024.64.). Nem ad azonban alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére az, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna, mert az minősíthető okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, az ítéletben írtaktól eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.21.474/2011/10.; BH.2013.119.).

[29] Mindezeket szem előtt tartva az ítéltábla nem látott okot az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megváltoztatására, mert a törvényszék a rendelkezésre álló okiratokat, tanúvallomásokat helyesen, a logika szabályainak megfelelően, okszerűen értékelte.

[30] A fellebbezésben írtakkal szemben helytálló jutott arra a törvényszék, hogy bár az alperesi ügyvezető vélekedése szerint a feladat négy fuvarral teljesíthető lett volna, de a fuvarok konkrét számára vonatkozó megállapodás a felek között nem jött létre.

[31] Kiemeli az ítéltábla, hogy az alperes a fuvarfeladat megrendelése során egy olyan sms-t küldött, amelyben nem tételesen határozta meg az elszállítandó eszközök körét, hiszen a „stb.” az „és a többi” kifejezés rövidítése, a jelentése pedig egyértelműen az volt, hogy a szövegben feltüntetettek túl további ingóságokra is kiterjed a felperes szállítási kötelezettsége. Az alperes törvényes képviselője maga adta elő azt is, hogy a szállítandó gépek, berendezések méretadatait nem közölte a felperessel, de úgy vélte, hogy azok szakszerű felpakolással három-négy fuvarral elvihetők (15. számú jegyzőkönyv 1., 5. oldal). Az elszállítandó eszközöket a felperes alkalmazottja, tanú3 mérte fel 2022. szeptember 20. napján, az első fuvar alkalmával.

[32] Az elsőfokú bíróság helyesen idézte és értékelte a felrakás helyszínén jelen volt tanú4 tanúvallomásának azon részeit, amiből alappal szűrte le azt a következtetést, hogy az elszállítandó eszközök köre a megrendelés teljesítése során változott. Ezek közül kiemeli azt ítéltábla a tanú azon előadásait, hogy az sms-ben szerepelnek azok az eszközök, amiket a felperesnek el kell szállítania, de tény, hogy „nem egy jó sms ez”. A vallomásából az is kitűnt, hogy az sms-ben korántsem szerepelt valamennyi elszállítandó eszköz, mert a szeptember 20. napján és 21. napján elszállítottakon felül ott maradt még az osztályozógép technószerű alsó része, lemezek, és az ettől a telephelytől kb. 20 km-re levő 10 méteres szállítószalag és egy bódé is, amiket még el akartak szállíttatni a felperessel (27. számú jegyzőkönyv 2-3- oldal).

[33] tanú4 tanúvallomása alapján az is megállapítható, hogy az alperes már a szeptember 20. napi fuvaroknál is olyan eszközöket szállíttatott el a felperessel, amelyek nem szerepeltek az sms-ben, s azok nem tartoztak az alperesi ügyvezető által a „stb.” megjelölésű körbe sem. Így szeptember 20. napján szállított el a felperes 4 hengeres vízpumpát, 2 bódészerű építményt, 2 elektromos pumpát. Ennek azért is van jelentősége, mert szeptember 20. napján még nem merülhetett fel az, hogy az alperes által hivatkozott alkalmatlan fuvarszakkal történt kiállítás miatt az alperes „kárenyhítésként” kiterjeszti az elszállítandó eszközök körét.

[34] A szerződés tartalmának a felrakódás közben felmerült körülmények nyomán való módosulására utalt az alperesnek az a kijelentése is, hogy szeptember 21. napján nem sikerült az egyik dehidrátor lábát összecsuksni, amiatt nem lehetett úgy megrakni a kamiont, ahogy előzetesen gondolták, továbbá „ha úgyis ki kell fizetnünk a szállítást, akkor másokat rakunk fel a kamionokra” (27. számú jegyzőkönyv 2. oldal).

[35] Az alperesi ügyvezető személyes nyilatkozata, tanú4, tanú3, tanú1 tanúvallomása alapján az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az elfuvarozandó eszközök körét a felek alkalmalszerűen, a fuvarszakkal kiállítását követően közösen határozták meg.

[36] A szeptember 21. napi fuvarokkal kapcsolatban a „kárenyhítés” jelleggel történő, az eredeti megállapodás körén kívül eső eszközök fuvarozásával kapcsolatos alperesi előadást semmilyen konkrét bizonyíték nem támasztotta alá. Az alperes állítása szerint 2022. szeptember 21. napján észlelte, hogy a felperes alkalmatlan, túl nagy szállítómagasságú fuvarszakkal állított ki, arra vonatkozó tényállítást azonban nem tett, hogy ezen fuvarszakkal alkalmatlanságát mikor, hogyan jelezte a felperesnek, az általa hivatkozott hibás teljesítéssel kapcsolatban érvényesített-e bármilyen igényt, illetve mi akadályozta őt abban, hogy a fuvarszakkal alkalmatlanságára hivatkozva a küldemény berakását megtagadja [Ptk. 6:261. § (2) bekezdés]. A becsatolt okiratokban nem volt nyoma annak, hogy ezt a kifogását bizonyítható módon közölte volna a felperessel. Sem a FB301678 számú (belföldi) fuvarlevélen, sem a 0115992 számú (nemzetközi) CMR fuvarlevélen nem található olyan alperesi bejegyzés, fenntartás, amivel a fuvarszakkal alkalmatlanságát jelezte volna a felperesnek. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperes által 10. szám alatt csatolt FB381001 számú fuvarlevélen az alperes törvényes képviselője maga tüntette fel, hogy 566.680,- Ft + ÁFA összegben fogadja el a 2022. október 3. napi szállítás fuvardíját, itt sem hivatkozott arra, hogy a megállapodásuk nem terjedt ki ezen fuvarra.

[37] Mindezekből alaposan lehetett arra a következtetésre jutni, hogy a 2022. október 3. napi fuvart a felperes a felek szerződése alapján teljesítette, ezért az alperes köteles ennek a díját megfizetni.

[38] Az alperes alaptalanul sérelmezte a fellebbezésében tanú³ és tanú⁴ szembesítésének elmaradását, mert az erre irányuló bizonyítási indítványától utóbb elállt (50. számú jegyzőkönyv).

[39] Ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[40] Az alperes a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján maga viseli az eredménytelen fellebbezésével felmerült költségeit.

[41] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte ugyan a másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezni az alperest, de azt nem a Pp. 81. §-ban írtaknak megfelelően számította fel: sem költségjegyzéket nem csatolt, sem pedig az ügyvédi munkadíj alapjául szolgáló jogszabályhelyet nem jelölte meg. Ezért a felperes másodfokú perköltségéről az ítéltábla a Pp. 82. § (3) bekezdése értelmében nem határozhatott.

Győr, 2025. április 3.

dr. Szalay Róbert sk.

dr. Kovács Zsolt sk.

dr. Konarik Attila sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró